

гіпотетичних припущень щодо існування ще не пізнаних психокогнітивних і мовленнєвотворчих механізмів осягнення як реальної так і дискурсивно відображеної дійсності. У цьому контексті важливо підкреслити доцільність і нагальність дослідження семіотичних процесів, що корелюються з тими аспектами реальності, які не дані людині у відчуттях, проте є іманентними складовими смислоутворення. Безумовно, висунуті гіпотетичні міркування потребують подальшого теоретичного обґрунтування і емпіричного забезпечення. Зазначені проблеми можуть бути предметом подальших лінгвістичних розвідок.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Арнхейм Р. Искусство и визуальное восприятие / Р. Арнхейм; [общ. ред. и вступ. статья В.П. Шестакова; сокращенный перевод с английского В.Н. Самохина]. – М.: Прогресс, 1974. – 392 с.: ил.
2. Барабанщиков В.А. Психология восприятия: Организация и развитие перцептивного процесса / В.А. Барабанщиков. – М.: Когито-Центр; Высшая школа психологии, 2006. – 240 с. – (Университетское психологическое образование).
3. Гегель Г. В. Ф. Наука логики: В 3-х томах / Г.В.Ф. Гегель. Т. 2. Учение о сущности; [перевод Б.Г. Столпнера / отв. ред. М.М. Розенталь]. – М.: "Мысль", 1971. – 248 с. – (АН СССР. Ин-т философии. Философское наследие).
4. Гнатюк Л.В. Человек и его деятельность: Опыт философии органицизма: Монография / Л.В. Гнатюк. – Сумы: ИТД "Университетская книга", 2006. – Ч. 1. – 399 с.
5. Кибрик А.А. Модус, жанр и другие параметры классификации дискурсов / А.А. Кибрик // Вопросы языкознания. – 2009. – С. 3 – 21.
6. Лозова О.М. Психосемантика етнічної свідомості / О.М. Лозова. – К.: "Освіта України", 2007. – 402 с.
7. Мирошниченко В.В. Авторська концепція художнього твору: онтогенез і експансія (на матеріалі англomовної та французької українки). – Запоріжжя: ЗДУ, 2003. – 283 с.
8. Пугач О. Чи виліковний дальтонізм науки? / О. Пугач // Дзеркало тижня, 2009. – № 38.
9. Резников Л.О. Гносеологические вопросы семиотики / Л.О. Резников. – Л.: ЛГУ, 1964. – 304 с.
10. Селіванова О.О. Нариси з української фразеології (психокогнітивний та етнокультурний аспекти): Монографія / О.О. Селіванова. – К. – Черкаси: Брама, 2004. – 276 с.
11. Семенець О. Теорія твору: феноменологічні та герменевтичні аспекти / О. Семенець // Наукові записки. – Випуск 75(3). – Серія: Філологічні науки (мовознавство): У 5 ч. / [відп. ред. В. Ожоган]. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2008. – С. 3 – 7.
12. Топоров В.Н. Пространство и текст / В.Н. Топоров // Текст: семантика и структура: [сб. ст. / отв. ред. Т.В. Цивьян]. – М.: Наука, 1983. – С. 227 – 285.
13. Франк С. Реальность и человек: Метафизика человеческого бытия / С. Франк. – М.: АСТ: АСТ МОСКВА: ХРАНИТЕЛЬ, 2007. – 382, [2] с. – (Философия. Психология).
14. Цехмистро И.З. Холистическая философия науки: Учебное пособие / И.З. Цехмистро. – Сумы: ИТД "Университетская книга", 2002. – 364 с.
15. Шевченко О.І. Телеологічні чинники концептуально-семіотичного структурування простору (на матеріалі англomовного публіцистичного дискурсу) / О.І. Шевченко // Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. Філологічні науки. Мовознавство / [гол. ред. Г.Л. Аркушин]. – Луцьк: "Вежа", 2009. – Вип. 5. – С. 113 – 117.
16. Bub J. Interpreting the quantum world / Jeffrey Bub. – London, Cambridge: Cambridge University Press, 2000. – 290 p.: ill.
17. Ethereal wisps. Another possible glimpse of dark matter // The Economist, April 4th 2009. – P. 72.
18. Goswami A., Reed R.E., Goswami M. The self-aware universe: how consciousness creates the material world / A. Goswami, R.E. Reed, M. Goswami. – New York: Putnam's Sons, 1993. – 319 p.
19. I'm not looking, honest! // The Economist, March 7th 2009. – P. 76.
20. Kyong Liong Kim. Caged in our own signs: a book about semiotics / Liong Kim Kyong. – Norwood, New York: Ablex Publishing Corporation, 1996. – 242 p.: ill. – (Advances in discourse processes, v. 55).

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Олександр Шевченко – кандидат філологічних наук, доцент кафедри теорії та практики перекладу з англійської мови факультету іноземної філології Запорізького національного університету.

Наукові інтереси: когнітивна лінгвістика, семіотика, дискурсологія.

ТИПИ КОМУНІКАТИВНОЇ КООРДИНАЦІЇ В АНГЛОМОВНОМУ ДІЛОВОМУ ДІАЛОГІЧНОМУ ДИСКУРСІ

Ольга ЯШЕНКОВА (Київ, Україна)

У статті розглянуто комунікативну координацію як універсальну категорію діалогічного дискурсу, описано специфіку її реалізації в англomовних ділових розмовах, що характеризуються різним ступенем інтерактивної ефективності.

The article considers communicative coordination as a universal category of the dialogue discourse, describes its specifics in the English business conversations, which are characterized by a different degree of interactive effectiveness.

Комунікативна координація як універсальна категорія діалогічного дискурсу, що знаходить мовне вираження в тексті діалогу [1: 365], полягає в узгодженості мовленнєвої поведінки комунікантів і забезпечує нормальний хід діалогу. Комунікативна координація

притаманна діалогу в будь-якій сфері спілкування, тому ця категорія потрапляє в центр уваги сучасних лінгвістів, які досліджують різні моделі мовленнєвої поведінки співрозмовників у діалозі [див. праці Борисової І.М., Воронцової Т.О., Колокольцевої Т.М., Попової Т.І та ін.]. Складна природа та багатоаспектність комунікативної координації дозволяє розглядати її з позицій унісонного/дисонансного реагування в діалозі, толерантного/нетолерантного спілкування, гармонійної/негармонійної чи деструктивної мовленнєвої поведінки; виокремлювати рівні, типи, засоби комунікативної координації залежно від типу дискурсу та мовленнєвого жанру [1; 3; 4; 5; 6].

Метою даної статті є виділити та описати типи координації мовленнєвої поведінки співрозмовників в англійському діловому діалогічному дискурсі (ДДД). Актуальність статті визначається недослідженістю специфіки реалізації комунікативної координації у ДДД, що є різновидом професійного дискурсу, соціально-спрямованим типом комунікативної діяльності, усною мовленнєвою взаємодією комунікантів у сфері бізнесу та управління, що регулюється стратегіями і тактиками; є синтезом когнітивних, лінгвістичних і екстралінгвістичних факторів, що залежать від тематики ділового спілкування; має своїм результатом формування мовленнєвих жанрів [2; 9]. Під час такої взаємодії відбувається не лише сприйняття та розуміння партнера по комунікації, але й достатньо відчутний вплив одного співрозмовника на іншого з метою досягнення певного результату. Взаємозалежність учасників ДДД як при досягненні кінцевого результату, так і при реалізації особистих намірів, змушує їх прагнути продуктивного співробітництва, що ґрунтується, насамперед, на координації їхньої мовленнєвої поведінки.

Комунікативну координацію (КК) формує сукупність різних аспектів взаємної орієнтації мовленнєвої поведінки, зокрема:

- узгодженість комунікативних інтенцій в інтеракції (напр., питання – відповідь/відмова відповідати, прохання – згода/незгода виконати прохання розцінюються як узгоджені інтенції);

- кооперативність мовленнєвої поведінки (напр., питання – відмова відповісти/мовчання, прохання – відмова виконати його розцінюються як некооперативна поведінка);

- солідарність модально-оцінних смислів, що приписуються мовленнєвим актам (МА) в інтеракції (розбіжність оцінок одного предмету мовлення розцінюється як несолідарна реакція);

- унісонність тональності спілкування (неузгодженість тонального забарвлення МА комунікантів (напр., жартома – всерйоз, радісно – засмучено) розцінюється як комунікативно-модальний дисонанс);

- симетричність комунікативної активності, що виявляється у взаємній підтримці комунікативних ініціатив (пасивність учасників спілкування у пропозиції, підтримці та розробці тем, відсутність комунікативної ініціативи та небажання здійснювати комунікативний хід розцінюються як комунікативна незацікавленість);

- оцінка комунікативного результату, ефективності спілкування в аспекті його особистісної та міжособистісної значущості для комунікантів. Оцінка варіюється в діапазоні позитивний результат – нейтральний результат – негативний результат; при цьому комунікативний результат може бути модальним, інформативним, практичним (напр., етикетна розмова сусідів може характеризуватися нульовим інформативним і практичним, проте позитивним модальним результатом) [1: 366-367].

Аналіз мовного матеріалу свідчить про різний ступінь узгодженості мовленнєвої поведінки співрозмовників, що дозволяє виокремлювати різні типи КК з урахування вище згаданих параметрів. І.М. Борисова пропонує розрізняти чотири типи КК, що покривають увесь простір діалогічного мовлення: консентну, конформну, полемічну та конфліктну [1: 368-382].

Розглянемо, як реалізується той чи інший тип КК в англійських ділових розмовах начальника з підлеглим.

(1) The foreman turned. He watched the approaching stocky figure of the assistant plant manager.

“What was it, Frank?”

“This, Matt.” Parkland held up the twisted bolt.

“Deliberate?”

“I’m finding out.” His tone said: *Let me do it my way!*

“Okay.” Zaleski’s eyes moved coolly over Rollie Knight. “But if it’s sabotage, we throw the book. The union’ll back us up; you know that. Let me have a report, Frank.” He nodded and moved on [10: 231].

Розмова (1) є типовим прикладом реалізації *консентної КК*, що характеризується:

– узгодженістю комунікативних інтенцій та кооперативністю мовленнєвої поведінки (питання породжує відповідь, репрезентатив – схвалення, директив – відсутність заперечень);

– повною солідарністю модально-оцінних смислів МА та унісонною тональністю спілкування (обидва співрозмовники мають негативне ставлення до інциденту на виробництві, проте зберігають холоднокровність);

– зацікавленістю у продовженні контакту та активністю у взаємній підтримці комунікативних ініціатив (обидва комуніканти хочуть розібратися в інциденті);

– позитивним, гармонійним результатом (обидва співрозмовники досягають своїх цілей, демонструючи повне розуміння один одного: заступник директора заводу успішно реалізує своє розпорядження з’ясувати всі обставини інциденту, майстер отримує дозвіл провести своє розслідування).

Отже, розмову (1), що демонструє найвищий ступінь комунікативної координації – узгодженість мовленнєвої поведінки співрозмовників по всім параметрам, можна віднести до гармонійного діалогу [4: 161; 5: 59-60].

(2) He held out the offending bolt. “Did you know what this would do?”

Rollie looked up at Parkland, towering over him. Normally he would have glared back hate, but was too tired even for that. He shook his head.

“You know now.”

Remembering the shouts, activity, siren, flashing lights, Rollie could not resist a grin. “Yeah, man!”

“Did somebody tell you to do it?”

He was aware of faces watching from the line, no longer smiling.

The foreman demanded, “Well, who was it?”

Rollie stayed mute.

“Was it the one who accused you?”

The worker with the Afro hairdo was bent over, decking another engine.

Rollie shook his head. Given the chance, there were debts he would pay back. But this was not the way.

“All right,” Parkland said. “I don’t know why I’m doing this, but I think you got suckered, though maybe I’m the sucker now.” The foreman glared, begrudging his own concession. “What happened’ll go on the record as an accident. But you’re being watched; remember that.” He added brusquely. “Get back to work!”

Rollie, to his great surprise, ended the shift fitting pads under instrument panels [10: 231-232].

Розмова (2) характеризується:

– узгодженістю комунікативних інтенцій в інтеракції (питання породжують вербальні та невербальні (похитування головою на знак заперечення) відповіді, а також відмову відповідати у формі мовчання; директив стимулює здійснення каузованої дії);

– незначним відхиленням від кооперативності мовленнєвої поведінки (начальник отримує відповіді на свої питання, крім одного, що стосується імені підбурювача; на вимогу начальника підлеглий негайно стає до роботи);

– відсутністю демонстрації оцінної солідарності (співрозмовники дещо по-різному оцінюють інцидент на виробництві: на відміну від майстра, робітник не зовсім усвідомлює негативні наслідки зупинки конвеєра);

– нейтральною, з незначними відхиленнями від унісонної тональності спілкування (обидва співрозмовники добре контролюють свої емоції, тільки один раз підлеглий не

стримав усмішку, а начальник дещо втратив самовладання, про що свідчить його різкий тон наприкінці розмови);

– невисокою зацікавленістю одного з комунікантів у продовженні контакту, його комунікативною пасивністю, відсутністю ініціативи (комунікативна ініціатива належить начальнику, який ініціює розмову та робить максимальний вклад у розвиток діалогу; пасивну роль виконує підлеглий, який не бажає брати участь у розмові, проте змушений підкоритися начальнику, що зумовлено нижчим соціальним статусом першого);

– не зовсім гармонійним результатом спілкування (співрозмовники досягають деякого порозуміння: робітник починає усвідомлювати свою провину; разом з цим начальник реалізує поставлені цілі неповною мірою, оскільки не зміг дізнатися про підбурювача).

Отже, розмову (2) можна розглядати як ілюстрацію *консентної КК*, що передбачає підпорядкування одного співрозмовника іншому та припускає деяку неузгодженість їхньої мовленнєвої поведінки.

(3) There was one thing she had to make clear to him.

“You will be president of the company,” she had said, “but the voting control of the stock will remain in my hands.”

Rhys had frowned. “If I’m running the company – ”

“You will be,” Elizabeth had assured him.

“But the controlling stock –”

“Stays in my hands. I want to make sure that it can’t be sold.”

She could sense his disapproval. She had wanted to tell him that she had reached a decision. She had decided that the company should go public, that the members of the board should be able to sell their shares. With Rhys as president, Elizabeth would no longer have any fears about strangers coming in and taking over. Rhys would be strong enough to handle them. But Elizabeth could not let that happen until she found out who was trying to destroy the company. She had wanted desperately to tell Rhys all these things, but she knew that now was not the time, and so all she said was “Other than that, you’ll have complete control” [11: 391].

У розмові (3) знаходить відображення *полемічна КК*, що характеризується:

– узгодженістю комунікативних інтенцій в інтеракції (комісиви та репрезентативи породжують репрезентативи);

– послабленою кооперативністю мовленнєвої поведінки (адресат реагує на комісиви та репрезентативи адресанта частковою згодою та запереченнями);

– відсутністю солідарності модально-оцінних смислів (співрозмовники мають протилежні думки стосовно питання, що обговорюється);

– нейтральною, з незначним відхиленням від унісонної тональністю спілкування (обидва комуніканти добре контролюють свої емоції, один єдиний раз адресату (Rhys) не вдалося приховати своє роздратування, про що свідчать його насуплені брови);

– дещо різним ступенем зацікавленості у продовженні контакту та активності учасників спілкування (ініціатор розмови (Elizabeth) намагається закріпити за собою право керувати мовленнєвою поведінкою співрозмовника в односторонньому порядку; постійно перериваючи мовлення адресата, Елізабет не дозволяє йому висловитися повною мірою);

– не зовсім гармонійним результатом спілкування (Елізабет, яка є ініціатором розмови, досягає поставлених цілей при незначному порушенні комунікативної рівноваги [8: 25]; вона відчуває незадоволення з боку співрозмовника, хоча воно не виражено вербально).

Отже, основною ознакою *полемічної КК* в діалозі є наявність сумнівів, заперечень, незгод при обговоренні співрозмовниками певної проблеми; при цьому інтерперсональна модальність розмови залишається нейтральною.

(4) Now, on this day in November, Chief Inspector Schmied was holding Detective Max Hornung’s report in his hand while the author of the report stood before him. Detective Hornung was wearing a bright-blue suit, brown shoes and white socks. In spite of his resolves, and the calming yoga breathing exercises, Inspector Schmied found himself yelling. “You were in charge here when that report came in. It was *your* job to investigate the accident and you arrived on the scene *fourteen hours late!* The whole fucking New Zealand police force could have been flown here and been back home in that time.”

“Oh, no, sir. The flying time from New Zealand to Zurich by jet is –”

“Oh, shut up!”

Chief Inspector Schmied ran his hands through his thick, rapidly graying hair. Chief Inspector Schmiedir, trying to think what to say to this man. You could not insult him, you could not reason with him. He was an idiot, shot with luck.

Chief Inspector Schmied barked, “I will not tolerate incompetence in my department, Hornung. When the other detectives came on duty and saw the report, they immediately went to the scene to inspect the accident. They called an ambulance, but the body taken to the morgue, identified it –” He knew he was talking too fast again, and he forced himself to calm down. “In short, Hornung, they did everything a good detective is supposed to do. While you were sitting in your office walking up half of the most important men in Switzerland, in the middle of the night.”

“I thought –”

“Don’t! I’ve been on the phone apologizing the whole damned morning because of you.”

“I had to find out –”

“Oh, get out of here Hornung!”

“Yes, sir. Is it all right if I attend the funeral? It’s this morning.”

“Yes! Go!”

“Thank you, sir. I –”

“Just go!”

It was thirty minutes before Chief Inspector Schmied was breathing normally again [11: 318-320].

Розмова (4) має такі ознаки *конфліктної КК* як:

- підвищена імпульсивність і реактивність МА начальника (ініціатора розмови);
- переважна некооперативність мовленнєвої поведінки при формальній узгодженості комунікативних інтенцій в інтеракції (начальник не дозволяє підлеглому виправдатися);
- підкреслена конфліктність модально-оцінних смислів (начальник негативно оцінює поведінку підлеглого, наголошуючи на некомпетентності останнього);
- дисонуюча тональність спілкування з гіпертрофією емоційності та егоцентричності (грубий, гнівний тон начальника при нейтральному/ввічливому тоні підлеглого);
- високий ступінь зацікавленості у продовженні контакту та активності комунікантів (комунікативна ініціатива належить головному інспектору, який намагається побудувати комунікацію за своїм власним сценарієм, висуваючи численні претензії підлеглому та не залишаючи йому жодного шансу висловитися в свій захист; проте наприкінці розмови підлеглому вдається перехопити ініціативу);
- негармонійний результат спілкування (співрозмовники не досягають поставлених цілей повною мірою: начальнику не вдається реалізувати свої комунікативні наміри, оскільки підлеглий не визнає своєї провини; підлеглий також зазнає комунікативної поразки, оскільки не може успішно реалізувати свої МА виправдання; тільки наприкінці розмови він досягає позитивного результату – дозвіл на своє прохання).

Конфліктна КК може виявлятися у діловій розмові з різним ступенем гостроти та призводити як до негативного, так і позитивного результату спілкування. Нижчий соціально-рольовий статус підлеглого, його залежність від начальника у більшості випадків змушує першого обирати модель мовленнєвої поведінки, зорієнтовану на нейтралізацію конфлікту.

Як бачимо, будь-який тип КК може призвести до успішної реалізації цілей комунікантів, забезпечити їхнє продуктивне співробітництво. При цьому ступінь ефективності ділового спілкування є різним та визначається для кожного учасника окремо.

У діловій сфері особливого значення набуває інтерактивна ефективність спілкування [7: 152], що передбачає отримання запланованого результату через кооперацію з адресатом, взаєморозуміння. Це може досягатися за умови консентної, конформної або полемічної (з нейтральною та позитивною модальністю) КК. Узгодженість по всім параметрам консентної КК забезпечує гармонійне ділове спілкування, що демонструє найвищий ступінь інтерактивної ефективності.

Категорія комунікативної координації потребує подальшого вивчення з метою виявлення факторів, що впливають на її характер у діловому дискурсі; детального описання її типів і

засобів актуалізації в англomовному ДДД з урахуванням специфіки різних мовленнєвих жанрів.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Борисова И. Н. Русский разговорный диалог: зоны толерантного и нетолерантного общения // Философские и лингвокультурологические проблемы толерантности. – М.: ОЛМА-ПРЕСС, 2005. – С. 364-389.
2. Буркитбаева Г.Г. Деловой дискурс: онтология, интеракция и жанры: Автореф. дисс. ... д-ра филол. наук. – Алматы, 2005. – 54 с.
3. Воронцова Т.А. Деструктивное речевое поведение в публичном диалоге // Вестник Удмуртского университета. Серия «Филологические науки». – 2005. – № 5 (2). – С. 75-80.
4. Колокольцева Т.Н. Специфические коммуникативные единицы диалогической речи. – Волгоград: Изд-во ВГУ, 2001 – 260 с.
5. Комарова О.Г. Речевые средства гармонизации диалога в деловой педагогической беседе // Речевое общение: Теоретические и прикладные аспекты речевого общения: Спец. вестник КрасГУ. – 2000. – Вып. 1 (9). – С. 58-63.
6. Попова Т.И. Повтор как средство координации речевого поведения собеседников в официальном публичном диалоге [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.dialog-21.ru/dialog2006/materials/html/Popova.htm>
7. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. – Полтава, 2006. – 716 с.
8. Стернин И.А. Практическая риторика. – М.: Изд. Центр «Академия», 2003. – 272 с.
9. Чрдицели Т.В. Структура, семантика и прагматика делового диалогического дискурса (на материале современного английского языка): Дис. ... канд. филол. наук. – Харьков, 2004. – 216 с.
10. Hailey, A. Wheels. – N.Y.: Bantam Books, 1979. – 501 p.
11. Sheldon, S. Bloodline. – N.Y.: Warner Books, 1979. – 460 p.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Ольга Яшенкова – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри комунікації та лінгвокраїнознавства Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Наукові інтереси: комунікативна лінгвістика, ділова комунікація, лінгвокраїнознавство англomовних країн

ТЕКСТ-ІНТЕРВ'Ю СУЧАСНОЇ АНГЛОМОВНОЇ ПРЕСИ ЯК ІНСТИТУЦІЙНИЙ ДИСКУРС

Ганна АПАЛАТ (Кіровоград, Україна)

У статті розглянуто дискурсні особливості текстів-інтерв'ю, подано інституційні та напів-інституційні риси текстів-інтерв'ю, зокрема проаналізовано комунікативні ролі та статус комунікантів, а також використання нестандартних запитань у даному типі тексту.

The article focuses on the discourse characteristics of the interview texts. Institutional and semi-institutional features of journalistic interview are considered. Specifically the communicative roles and status of the speakers are investigated. The use of institutionally and conversationally framed questions is analyzed.

Інтерес до вивчення певного типу тексту зумовлює необхідність виявити й описати його структурні, семантичні, прагматичні особливості та дискурсні характеристики. Лінгвістичні дослідження останніх років характеризуються зростанням інтересу дослідників до розгляду дискурсу, який ґрунтується на безпосередній взаємодії його учасників (face-to-face discourse type), що зумовлює актуальність розгляду текстів-інтерв'ю в пресі (journalistic interviews).

Цей дискурс неодноразово привертав увагу дослідників: проблеми мовленнєвої взаємодії комунікантів, їх мовленнєві стратегії, роль питально-відповідних послідовностей у конструюванні змісту дискурсу, мовний портрет особистості, прагма-аргументативні особливості запитань тощо досліджувалися у прагмалінгвістичному, аргументативному, етнографічному аспектах у різних діалогічних дискурсах. Інтерес до дискурсу такого типу пов'язується з розглядом функціонування мови в її відношенні до різноманітних сфер соціального, матеріального й духовного життя. Об'єктом лінгвістичного дослідження були неофіційні розмови (casual talks) [49], діалог лікаря та пацієнта [40], соціологічне інтерв'ю (views-eliciting research interview) [45], політичне інтерв'ю (дебати) [51], інтерв'ю у суді з метою отримання захисного ордеру (protective order interview) [50], взаємодія у суді, інтерв'ю в інформаційних випусках новин [18; 23; 24; 25; 47], ток-шоу [28; 30; 31; 32; 33; 48], радіоінтерв'ю [4], телеінтерв'ю [9; 38], друковані версії телеінтерв'ю [41].

Інтерв'ю в пресі вже досліджувалося, зокрема, інтерв'ю як метод отримання інформації [12], як портрет мовної особистості [5], жанрові [7; 11; 12] та структурно-композиційні особливості тексту-інтерв'ю [1].

Інституційні особливості текстів-інтерв'ю не потрапляли дотепер у коло лінгвістичних досліджень.